

....ควรเอื้อเพื่อเผื่อแผ่คุณความดีให้แก่กันจึงจะดี รู้เสีย
สละความสุขส่วนเล็กน้อย เพื่อความสุขอันไพบูรณ์

* สิริมาตรา ๑๙. คนมักโกรธย่อมอยู่เป็นทุกข์-
ญาติมิตร และสหาย ย่อมหลีกเลี่ยงคนมักโกรธ...มีญาติ
มิตรมาก มีสหายมากย่อมยังประโยชน์ให้สำเร็จได้บริบูรณ์รวด
เร็ว

* สิริมาตรา ๒๐. ความวิเวกย่อมเป็นภัย-ความ
ไม่วิเวกย่อมเป็นธรรมอันเกษม. "จงเป็นคนใจกว้างที่นำ
เคารพ โดยยังประโยชน์ตนและประโยชน์ผู้อื่นให้สมบูรณ์ด้วย
(สติสัมปชัญญะ) มโนธรรมแห่งความไม่ประมาท เพราะถือว่า
มีประโยชน์แก่โลกโดยแท้"

* สิริมาตรา ๒๑. ข้าราชการประชาชนที่เป็น "คน
เต็มคน" ก็เพราะเป็นผู้มีปัญญา รู้จักฟังคุณความดีสติปัญญา
ความสามารถของตนเอง พึ่งพิจารณาความผิดถูกดี
ชั่วของตัวเอง ตักเตือนตัวเองอย่าปล่อยจะแก้อาก-ปฏิบัติ
ตนปฏิรูปตน เป็นผู้นำตนได้ ขึ้นชื่อว่าบัณฑิต เป็นผู้รู้ดี
คิดดี พูดดี ทำดี เสมอต้นเสมอปลาย ย่อมมีความสนใจ
มูมานะจดจ่อพากเพียร พินิจพิจารณาอยู่เนืองๆ ยังประโยชน์
สำเร็จได้ "จงรู้จักควบคุมตนปกครองตนมากกว่าคนอื่น,
การปกครองไม่ดี นำทุกข์มาให้ ประโยชน์ย่อมล่วงเลย
บุคคลทอดทิ้งการงาน" ช่วยเหลือกันได้ก็ช่วยเหลือกันไปช่วย
แบ่งเบาภาระให้แก่กันและกัน ด้วยความเต็มใจเต็มความ
สามารถ

× สิริมาตรา ๒๒. การบ้านการเมืองจะเรียบร้อย ก็
เพราะชอบเป็นคนรอบรู้ ริเริ่มเร่งรัดรวดเร็วเรียบร้อย พึ่งทำ
กิจการให้เหมาะแก่กาลสมัย - โอกาสเวลาจังหวะที่สมเหตุสม
ผลดี..ควรฉลาดในการสังเกตหาจุดเริ่มต้นที่ดีของการงานนั้นๆ
ได้ก่อนแล้วแล้วทุกสิ่งทุกอย่างก็จะไปได้สวย

♥ สิริมาตรา ๒๓. การบ้านการเมือง จะเรียบร้อยก็
เพราะมีความดีในหน้าที่การงาน เป็นธรรมะของคน,
จงประพฤติกระทำด้วยความสุจริตอันชอบธรรม- รู้สึกรับผิด
ชอบอันควรแก่เหตุผลแท้จริง-รู้สึกตัวดีได้เสมอในสิ่งที่คิดที่ทำ
ที่พูด (มีความสำนึกรับผิดชอบในสิ่งที่คิด ในกิจการที่ทำ ในคำ
ที่พูดจา)

↔ สิริมาตรา ๒๔. ความเกียจคร้าน เป็นมลทิน-
ความหมั่นเพียรเป็นมงคล เกิดเป็นคนควรทำดีแนะนำความ